

Lokkevisen

Svartsot

Kom hid, kom, kom og dans.
Lad dig lokke af vores sang,
Kom, dans og lig hos os,
Her i nattens lune mulm.

Kom hid, kom, kom og dans,
Kom og læg dig i vores favn,
Kom, syng og dans med os,
Vi vil ej fortrædige dig.

En kvæld, da jeg red,
Ført min vej til ellekrattet,
Der, ved et træ standsed
Min hest og ville ej videre,
Hen på vejen dansed nogen i måneskinnet,
Møer i en kreds, søde stemmer sang til mig.

Kom hid, kom, kom og dans,
Kom og læg dig i vores favn,
Kom, syng og dans med os,
Vi vil ej fortrædige dig.

Jeg steg af min hest, og gik dem i møde,
Men de flytted sig længere bort,
De ledt mig dybt ind i skoven,
Til jeg var faren vildt,
Alt imedens de sang til mig.

Kom hid, kom, kom og dans,
Kom og læg dig i vores favn,
Kom, syng og dans med os,
Vi vil ej fortrædige dig.

Purret blev så tæt,
Over hovedet knejsed egen,
Jeg blev stadig ved at følge flokken,
Tjørne skar min hud,
Rev mit hår og mine klæder,
Medens møerne rundt om mig fnes.

Kom hid, kom, kom og dans,
Kom og læg dig i vores favn,
Kom, syng og dans med os,
Vi vil ej fortrædige dig.

Inde i skovens rige,
Slog de kreds om mig,
Med dans og leg, betoges jeg,
Herfra kommer jeg aldrig.

I de lumre sommer nætter,
Når landet sover trygt,
Til mig sznger skovens møer sødt.

Kom hid, kom, kom og dans,
Kom og læg dig i vores favn,
Kom, syng og dans med os,

Vi vil ej fortrædige dig.